

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels Drets Humans

Queixa 2601328
Matèria Servicis públics i medi ambient
Assumpte Reclamació per molèsties causades per seus festeres

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Tramitació de la queixa

1.1. El 13/03/2026, la persona promotora de l'expedient va presentar una queixa en la qual manifestava la seua reclamació per les molèsties que patix pel funcionament irregular d'unes seus festeres.

En este sentit, la persona interessada exposa en el seu escrit:

Des de fa més de 3 anys, la meua parella i jo vivim en un barri on les penyes (fora del període de festes) ens fan la vida impossible: no podem descansar en la nostra habitació de divendres a diumenge, ja que el nivell de soroll és extremadament elevat, tant per música com per crits i aglomeracions. Tot i que moltes vegades el soroll comença sobre migdia, s'allarga durant tota la vesprada i fins i tot a la nit, el que vol dir que en cap de setmana podem estar, perfectament, durant més de 6 hores seguides amb soroll a casa.

La molèstia és greu, s'escolta amb les finestres i les portes tancades i la majoria de vegades hem hagut de dormir al menjador (igualmente hi ha soroll) o hem hagut d'anar-nos-en a casa dels nostres familiars.

La policia va vindre fa uns mesos a casa a fer una sonometria i, efectivament, va eixir per dalt dels nivells permesos. Ha tornat a vindre una segona vegada, però no s'ha pogut executar, ja que quan els integrants de les penyes els van veure, van apagar els altaveus. Per una banda, la policia ens diu que no poden fer res, ja que l'horari permés per l'ordenança municipal és l'1.30 de la matinada (tot i que el soroll i la molèstia siguen extremadament elevats, tal com diu la sonometria, i pertorba el descans del veïnat). Per una altra banda, ens vam reunir en novembre amb l'inspector de la policia local de Vila-real i amb el regidor de Seguretat Ciutadana i Emergències Toni i la situació no ha millorat, al contrari, ha empiorat.

Les denúncies a les penyes no són ferramentes suficients, ja que quan se'n va una penya, en ve una altra i tornem a començar tot el procés de cridar a la policia els caps de setmana. Demanem una solució no només per al barri del carrer Borriana, sino per a tot el poble de Vila-real, ja que és una situació que es repeteix en més barris: que les cotxeres no es puguin llogar per a penyes fora de les setmanes de festes

1.2. El 24/03/2026, admesa la queixa a tràmit, es va requerir a l'Ajuntament de Vila-real que remetera al Síndic de Greuges un informe, per a la qual cosa se li va concedir el termini d'un mes, sobre «les mesures adoptades per a contrastar les molèsties denunciades per les persones interessades i, si es confirmaren, sobre les mesures implementades per a pal·liar els sorolls que es produïxen».

1.3. El 27/04/2026 es va registrar l'informe remés per l'Administració. En este informe s'exposava:

PRIMER- No consta en els registres d'esta administració la presentació d'escrits per la interessada (...) en els últims tres anys, com així consta en l'informe emés per la Tècnic Cap del departament d'Atenció a la Ciutadania, Consum i Proximitat, el passat 22 d'abril de 2026.

SEGON- L'ordenança de convivència ciutadana contempla la possibilitat de registrar un local privat com a penya tant per a les setmanes de festes patronals (maig i setembre) com per a fora d'eixos períodes. La mateixa ordenança imposa la necessitat de registre municipal. Les penyes de la zona esmentada es troben registrades.

L'estat d'alta de les penyes suposa que s'ha emportat a tràmit un expedient pel qual, una vegada aprovat, s'inclou en el registre de penyes municipal. La inscripció en el registre comporta l'autorització del funcionament de la penya, amb les limitacions establides en l'ordenança de convivència ciutadana de l'ajuntament de Vila-real, sense que això supose, de cap manera, la concessió de llicència d'activitat. En la tramitació de l'expedient d'alta, es duu a terme visita d'inspecció per a acreditar que es complixen les condicions mínimes exigibles d'habitabilitat i seguretat, indicant així mateix l'aforament del local, tal com s'establix en l'ordenança esmentada.

TERCER- En referència a l'exposició dels fets, consten en registres de Policia Local diverses actuacions al carrer Borriana i voltants de la mateixa en la localitat de Vila-real relacionades amb les molèsties ocasionades per les penyes de la zona. Estes actuacions policials estan relacionades amb la normativa de soroll, l'ordenança de convivència ciutadana i la Llei de Protecció de Seguretat ciutadana.

En la reunió esmentada per la promotora, s'ha oferit en tot moment als veïns la possibilitat de realitzar mesuraments sonomètrics i l'atenció preferencial de la seua problemàtica mitjançant el servei de Policia Local, el qual ha intervingut en diferents ocasions i ha procedit a denunciar les infraccions detectades.

1.4. El 04/05/2026 el Síndic va remetre l'informe de l'Administració a la persona interessada perquè presentara al·legacions durant el termini de deu dies hàbils.

1.5. El 08/05/2026 la persona interessada va presentar al·legacions per a reiterar la seua reclamació per les molèsties que patix i reclamar l'adopció de mesures per a garantir que el funcionament de les penyes referides no implique una vulneració dels seus drets al descans i al gaudi d'una vivenda digna i un medi ambient adequat.

En concret, i entre unes altres qüestions, la persona interessada exposava:

QUART.- EXISTÈNCIA D'ACTUACIONS I DENÚNCIES Tal com reconeix la pròpia Administració: - s'han realitzat actuacions policials, - i s'han interposat denúncies per soroll i convivència. Aquest fet confirma que el problema existix, és reiterat i està perfectament identificat.

CINQUÉ.- INSUFICIÈNCIA DE LES ACTUACIONS Malgrat aquestes intervencions: - les molèsties continuen produint-se de forma habitual, - la situació es repetix cada cap de setmana, - i no existix una solució efectiva ni duradora. En nombroses ocasions, després d'actuacions policials, tancament puntual de penyes o desallotjament temporal de

persones, l'activitat i les molèsties es reprenen pocs minuts després de la marxa policial, arribant fins i tot a tornar a concentrar-se persones en els mateixos locals als pocs minuts de la intervenció. De la mateixa manera, les denúncies puntuals o el cessament temporal d'activitat no solucionen el problema de fons, ja que al cap de poc temps els locals tornen a ser utilitzats per altres persones o es reprén novament la mateixa dinàmica de soroll i alteració del descans. Açò evidencia que les mesures actuals no són suficients ni tenen un efecte dissuasiu real, convertint-se en actuacions merament temporals que no resolen el problema estructural existent.

SISÉ.- EL REGISTRE DE LES PENYES NO JUSTIFICA LES MOLÈSTIES El fet que les penyes estiguen registrades: - no autoritza la generació de soroll, - no legitima el jaleo ni les concentracions, - ni eximeix del compliment de la normativa aplicable. L'activitat ha d'ajustar-se sempre al dret al descans dels veïns.

SETÉ.- LES MOLÈSTIES SÓN GLOBALS El problema no és únicament la música, sinó tot el que envolta l'activitat de les penyes: - música a volum elevat, - crits i conversacions a veu alta, - concentració de persones al carrer, - ús de locals no adaptats acústicament. Tot això genera una pertorbació constant que impedeix el descans.

VUITÉ.- INEFICÀCIA DEL SISTEMA ACTUAL DE CONTROL En la pràctica: - la majoria d'actuacions policials es produïxen únicament després de les telefonades realitzades pels mateixos veïns afectats, - els residents es veuen obligats a cridar reiteradament a la Policia Local per tal que es produïska qualsevol intervenció, - aquesta situació trasllada als veïns una càrrega constant que no els correspon assumir, - la presència policial és visible des de la distància, - això provoca que les penyes reduïsqen el soroll abans de l'arribada, - es simula normalitat durant la inspecció, - i el soroll es reprén immediatament després. Els veïns no haurien d'estar obligats a telefonar de manera constant a la Policia Local per poder descansar en les seues pròpies vivendes. Açò converteix el sistema actual en insuficient, previsible i fàcilment evitable, sense que existisca un control realment efectiu de la situació.

NOVÉ.- LIMITACIONS DE LES MESURACIONS SONOMÈTRIQUES En almenys una ocasió, una mesuració realitzada sense ser detectada va evidenciar que els nivells de soroll superaven els límits legals. No obstant això:

- moltes mesuracions no arriben a realitzar-se perquè els penyistes veuen arribar la patrulla i baixen o lleven la música,
- i el comportament varia quan es detecta la presència policial. Açò implica que la sonometria disponible acredita el problema, però no reflectix tota la seua continuïtat i intensitat real.

2 Conclusions de la investigació

El present expedient de queixa es va iniciar per la possibilitat que s'haguera afectat el dret de la persona interessada a la salut, el descans i el gaudi d'una vivenda digna i un medi ambient adequat (articles 9, 16 i 17 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana).

L'objecte d'este expedient de queixa es va centrar, tal com va quedar delimitat en la Resolució d'inici d'investigació de 24/03/2026, en les molèsties que la persona interessada exposa que patix pel funcionament de les «penyes» fora del període de festes, que se situen en les proximitats de la vivenda on residix.

No constituïx funció d'esta institució determinar, mitjançant la pràctica de diligències d'investigació, la realitat dels fets molestos denunciats per la ciutadana, perquè això excedix tant de les nostres capacitats tècniques com, i especialment, de les funcions que ens corresponen com a defensors dels drets constitucionals i/o estatutaris de la ciutadania (article 1 de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges).

La nostra funció se centra, per contra, a analitzar quina ha sigut l'actuació de l'Ajuntament de Vila-real per les denúncies rebudes, amb vista a investigar la realitat dels fets denunciats i a imposar les mesures correctores davant de les infraccions que hagen quedat acreditades en matèria de prevenció de la contaminació acústica.

L'Ajuntament de Vila-real indica que les penyes a què es referix la reclamació de la persona interessada estan autoritzades d'acord amb la normativa aplicable a esta mena d'establiments.

Hem de tindre en compte que, amb caràcter específic, el Decret 28/2011, de 18 de març, pel qual s'aprova el Reglament que regula les condicions i la tipologia de les seus festes tradicionals situades en els municipis de la Comunitat Valenciana, assenyala en el preàmbul que:

(...) el present decret té la seua causa en la necessitat d'establir un règim jurídic obert però, alhora, responsable i necessari per a estes seus o locals que, sota la seua comuna i popular denominació, permeten ordenar-ne el funcionament al mateix temps que, en virtut de les regles de convivència, s'hi garantisca l'efectivitat del dret al descans dels veïns (...).

Per part seua, l'article 5 (sota la rúbrica «Contaminació acústica en les seus festes tradicionals») d'este decret assenyala, expressament, que:

Les seus festes tradicionals a què es refereix el present decret hauran de respectar, en l'exercici de les activitats que efectuen, la normativa aplicable en matèria de contaminació acústica i qualitat ambiental.

En relació amb els problemes per contaminació acústica que centren el presente expedient de queixa, hem de tindre present que l'article 12 de Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, estableix que «cap activitat o instal·lació transmetrà a l'ambient exterior nivells sonors de recepció superiors als indicats en la taula 1 de l'annex II en funció de l'ús dominant de la zona».

Per tal d'evitar les molèsties acústiques causades injustament als veïns afectats, els articles 84 i 85 de la Llei valenciana 6/2014, de 25 de juliol, de prevenció de la contaminació i qualitat ambiental, estableixen que, prèvia audiència a l'interessat, es podrà declarar la clausura i el tancament del local, així com requerir l'adopció de mesures correctores que eviten les molèsties.

En semblants termes, l'article 62 de la Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, sobre protecció contra la contaminació acústica, habilita l'Ajuntament per a ordenar la suspensió immediata del funcionament de la font pertorbadora fins que siguen corregides les deficiències existents.

Per part seua, l'article 54 (Actuació inspectora) de la norma analitzada estableix que la facultat inspectora de les activitats subjectes a esta llei correspon als ajuntaments i als diferents òrgans de l'Administració autonòmica competents per raó de la matèria.

Arribats a este punt, convé recordar que les molèsties acústiques, com ja ha tingut ocasió d'afirmar el Tribunal Constitucional, en les sentències de 23 de febrer de 2004 i 24 de maig de 2001, generen conseqüències perniciosos per a la salut de les persones que afecten greument la seua qualitat de vida:

En efecto, el ruido puede llegar a representar un factor psicopatógeno destacado en el seno de nuestra sociedad y una fuente permanente de perturbación de la calidad de vida de los ciudadanos. Así lo acreditan, en particular, las directrices marcadas por la Organización Mundial de la Salud sobre el ruido ambiental, cuyo valor como referencia científica no es preciso resaltar. En ellas se ponen de manifiesto las consecuencias que la exposición prolongada a un nivel elevado de ruidos tienen sobre la salud de las personas (v. gr., deficiencias auditivas, apariciones de dificultades de comprensión oral, perturbación del sueño, neurosis, hipertensión e isquemia), así como sobre su conducta social (en particular, reducción de los comportamientos solidarios e incremento de las tendencias agresivas).

Desde la perspectiva de los derechos fundamentales implicados, debemos emprender nuestro análisis recordando la posible afección al derecho a la integridad física y moral. A este respecto, habremos de convenir en que, cuando la exposición continuada a unos niveles intensos de ruido ponga en grave peligro la salud de las personas, esta situación podrá implicar una vulneración del derecho a la integridad física y moral (art. 15 CE). En efecto, si bien es cierto que no todo supuesto de riesgo o daño para la salud implica una vulneración del art. 15 CE, sin embargo cuando los niveles de saturación acústica que deba soportar una persona, a consecuencia de una acción u omisión de los poderes públicos, rebasen el umbral a partir del cual se ponga en peligro grave e inmediato la salud, podrá quedar afectado el derecho garantizado en el art. 15 CE.

Així les coses, no ens cansem de repetir que els tribunals de justícia han declarat reiteradament que els sorolls incidixen perniciosament sobre el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili (art. 18.1 de la Constitució) i els drets constitucionals a la protecció de la salut (art. 43), a un medi ambient adequat (art. 45) i a un habitatge digne (art. 47), per la qual cosa, resulta totalment ineludible la seua ferma protecció per part dels poders públics (per totes, sentències del Tribunal Constitucional de 24 de maig de 2001 i 23 de febrer de 2004, i sentències del Tribunal Suprem de 23 de febrer de 2001, 26 d'abril de 2003, 19 d'octubre de 2006, 12 de novembre de 2007, 13 d'octubre de 2008, 5 de març de 2012, 17 de desembre de 2014, 13 de juny de 2017 i 31/10/2019).

A l'hora d'analitzar el problema que es planteja en este expedient, cal partir de la intrínseca associació entre el gaudi pels ciutadans del seu temps d'oci, vinculat a més a la tradició i cultural de cada població, amb l'interés general a què han de servir amb objectivitat les administracions públiques.

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en l'article 25, després d'afirmar en el primer apartat que «El municipi, per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seues competències, pot promoure activitats i prestar els servicis públics que contribuïsquen a satisfer les necessitats i aspiracions de la comunitat veïnal en els termes que preveu este article», atribuïx a

estes administracions públiques competències pròpies en matèria de «m) Promoció de la cultura i equipaments culturals».

Ara bé, alhora i pel que fa al desenvolupament d'unes festes locals i els elements que comporta (com ara l'activitat de les penyes fora del període de festes, que pot produir inconvenients en alguns veïns), la corporació local ha de tindre present que ha de procurar el benestar de tots els seus veïns en tot moment, lloc i ocasió; això és, els que desitgen participar de les festes i els que no.

En relació amb el dret dels ciutadans a gaudir del medi ambient adequat i a la seua salut, esta institució ha declarat reiteradament que els sorolls i les molèsties en els domicilis de les persones guarden relació amb diversos drets reconeguts constitucionalment: dret a gaudir d'un medi ambient adequat (article 45 de la Constitució), dret a la protecció de la salut (article 43), dret a la integritat física i moral (article 15), dret a la intimitat (article 18.1) i dret a la inviolabilitat del domicili (article 18.2).

Així, l'article 5 a) del Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana, reconeix als ciutadans el dret a: «Gaudir d'un habitatge digne, adequat i accessible, concebut d'acord amb el principi de disseny per a totes les persones, que constituïska el seu domicili lliure de soroll o altres immissions contaminants de qualsevol tipus que superen els límits màxims admesos per la legislació aplicable i en un medi ambient i un paisatge adequats».

Ateses de les disposicions anteriors, no hi ha cap dubte que les entitats locals han d'actuar preventivament contra la contaminació acústica, regulant i intervenint activament respecte als diferents focus emissors, la qual cosa que constituïx una obligació legal d'exercici inexcusable.

No és una opció legal actuar o no contra la contaminació acústica, sinó un mitjà per a protegir drets que poden veure's afectats i equilibrar les diverses parts en tensió, en particular amb motiu d'activitats festives; i no pot declinar-se eixa responsabilitat.

En este sentit, la Sentència 314/2017, de 27 de juny, del Tribunal Superior de Justícia de Navarra, Sala Contenciosa Administrativa, Secció 1, recurs d'apel·lació 242/2017 [STSJ Navarra, 27 de juny de 2017 - ROJ: STSJ NA 224/2017](#), fonamenta:

(...) el derecho a la celebración de las fiestas locales no es obstáculo para que los Tribunales reconozcan la prevalencia del derecho al descanso, a la tranquilidad, al disfrute del domicilio, como lugar ajeno a las inmisiones molestas, frente al derecho al ocio y sus distintas manifestaciones. No se trata de acabar con las fiestas, pero sí de ponerse límites, de regularlas de manera que su ejercicio se efectúe del modo que menos perjudique a terceros (...)

El **dret a l'oci no és il·limitat** ni tan sols en eixos casos excepcionals, i això perquè l'orde de prioritats ha de ser, precisament, l'invers: no és el dret al descans el que ha de posar-se en relació amb el dret a l'esplai i la diversió d'altres ciutadans; és, més prompte, al contrari, ja que considerem que és el dret a l'esplai i la diversió el que ha de posar-se en relació amb el dret al descans

Tot això determina que, davant de l'existència de denúncies per les molèsties que, amb caràcter reiterat, causen els locals de referència, l'Ajuntament de Vila-real estiga obligat a intervindre-hi,

investigant els fets, fixant objectivament la intensitat de les molèsties causades i imposant aquelles mesures correctores que siguen necessàries per a conciliar el funcionament de les penyes festeres amb els drets dels veïns afectats.

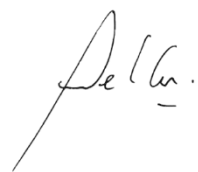
3 Consideracions a l'Administració

Per tot això, formulem a l'**Ajuntament de Vila-Real** les consideracions següents:

1. **RECOMANEM** que, en el marc de les competències inspectores que li corresponen, s'adopten amb rapidesa i determinació totes les mesures que calguen per a determinar la realitat de les molèsties que s'han denunciat per la interessada per la contaminació acústica derivada del funcionament de les activitats de referència, i de l'aglomeració i actuació de les persones que hi acudixen.
2. **RECOMANEM** que, si es constata la realitat d'estes molèsties, adopte amb rapidesa i determinació totes les mesures que siguen necessàries per a garantir la plena compatibilitat del funcionament d'estos amb el respecte dels drets de la promotora de la queixa i dels altres veïns afectats.

Segons la llei que regula esta institució, les administracions a les quals van dirigides les nostres consideracions estan obligades a enviar-nos, en el termini màxim d'un mes, un informe on manifestaran si accepten estes consideracions. Si les accepten, hauran d'indicar les mesures que adoptaran per a complir-les. Si no les accepten, hauran de justificar la seua resposta.

Finalment, esta Resolució es notificarà a totes les parts i es publicarà en www.elsindic.com/va/actuacions/.

Ángel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana